

3 de novembre del 1772

Estimat Pràctic: des de desitjable et des
una carta, però tampoc avui no em sento
capac d'escriure com cal. He sentit
granyant, si em permeto un petit silbucí
si no possiblement notaria, molt desconfia-
ment que no t'opradaria. i jo no respecto
les teves ordes tant com tot el que es tan
ni abstinere de molestar-te.

He fet dir-te per l'inequívoca que no
havia fugut temps; que havia fugut vint.
Cal que rectifiqui per estar més conforme
amb mi mateixa: he fugut temps; justa-
ment quan una cosa interessa, no en
falta mai, i jo d'havia trobat de sobte

avui i abir i abans d'ahir. Quan a les
visites han vingut tan a l'altura loro que
ben poca cosa em podien fer per a la
terra santa. Em faltava i no'm disturbava
qualcom no, ben impoies i ja l'ho con-
fess i to'm demans perels.

Ahir vaig sortir per demanarte, si et
veia, els ethe, que fuguesis interessant.
Et vaig veure i no ho vaig fer, en cas de vaig
fer to'l demanar per l'impoies. Despre
d'un paper tan lamentable, em va fer ve
founga tornar-me a parlar davant tu.

Ahir mateix vaig escriure a la d'abi-
lalta a fi d'obtenir com un amic mill
la contesta i treure'm aquest pes del da-
ment. Quan tu vas anar, to'm vaig fer
tapar la caixa i ja no l'ho missat me.
Ja molt estripols, ho recorde però no ho
puc fer mes. Foras d'entre dos o tres dies
regir mes valentia.

Adieu Francesc. Merce